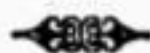

Ἐπὶ τὸ θεῖον ἵχνος του
 ἅς βαίνωμεν πιστῶς.
 Μᾶς ὁδηγεῖ ὁ λύχνος του
 ὁ οὐποτε σβεστός.

ΩΔΗ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ἐκ Θεοῦ ἀρχώμεθα,
 ὅταν τῶν σπουδῶν
 διαπορευώμεθα
 τὴν καλὴν ὁδόν.
 Τοῦ Θεοῦ ἡ ἀρωγὴ
 εἰς τὸ τέλος ὁδηγεῖ.

Ἔχει τὰς τριβόλους τῆς
 κ' ἡ ὁδὸς αὐτή.
 Πλὴν τοὺς κόπους ὅλους τῆς
 ὅστις ὑποστῇ,
 εὐτυχῆς καὶ ἀσφαλῆς
 φθάν' εἰς κήπους εὐθαλεῖς.

Τῆς παιδείας δρέψωμεν
 ἄνθη κηπευτὰ,
 καὶ τὰς νέας στέψωμεν
 κεφαλὰς μ' αὐτά.
 Τέρπ' ἡ θεία των ὁσμὴ,
 καὶ τὸ κάλλος των κοσμεῖ.

Μετ' ἐλπίδος ἄγωμεν
 πρὸς τὸν Παρνασσόν·
 τὸ καλὸν ἅς φάγωμεν
 μέλι τῶν Μουσῶν.
 Εἶναι τῶν φρενῶν τρυφή
 ἢ γλυκεῖά του τροφή.

—

Θάρρος! Ἄς δουλεύωμεν.
 Ἡ ζωὴ πετᾶ.
 Μὴ τὴν ἐξοδεύωμεν
 εἰς τὰ περιττά.
 Κόπος, ἔργον καὶ ἰδρῶς
 εἶν' ἢ δόξα τοῦ ἀνδρός.

—

Ὅστις δὲν ἡμέλησε
 τὸν χρυσοῦν καιρὸν,
 οὗτος, ὥς αἱ μέλισσαι
 πλάττουν τὸν κηρὸν,
 διαπλάττ' εἰς ἀρετὴν
 τὴν ψυχὴν του προσιτήν.

—

Εἰς γονεῖς καυχόμεθα
 πλήρεις ἀρετῶν.
 «Ἄμμες δέ γ' ἐσόμεθα»
 ἄξιοι αὐτῶν.
 Ὅστις θέλων προσπαθεῖ,
 τὰ μεγάλα κατορθοῖ.

